

“Er zijn geen onmogelijkheden in ons leven”?

Naar aanleiding van een uitspraak van Tom de Wal

M.V., 13-3-2021. Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)

De bezeten jongen in Markus 9

Markus 9:17-25a: “En iemand uit de menigte antwoordde: Meester, ik heb mijn zoon, die een geest heeft die maakt dat hij niet kan spreken, bij U gebracht. 18 En waar hij hem ook aangrijpt, werpt hij hem tegen de grond, en het schuim staat hem op de mond en hij knarst met zijn tanden en verstijft; en **ik heb tegen Uw discipelen gezegd dat zij hem moesten uitdrijven**, maar zij konden het niet. 19 En Hij antwoordde hem en zei: O ongelovig geslacht, hoelang zal Ik nog bij u zijn? Hoelang zal Ik u nog verdragen? Breng hem bij Mij. 20 En zij brachten hem bij Hem; en toen hij Hem zag, deed de geest hem meteen stuiptrekken; en hij viel op de grond en wentelde zich met schuim op de mond. 21 En Hij vroeg aan zijn vader: Hoelang is het al dat dit hem overkomt? En hij zei: Van jongs af aan. 22 En vaak heeft hij hem ook in het vuur en in het water geworpen om hem om te brengen; **maar als U iets kunt**, wees dan met innerlijke ontferming bewogen over ons en help ons. 23 En Jezus zei tegen hem: Als u kunt geloven, **alle dingen zijn mogelijk voor wie gelooft**. 24 En meteen riep de vader van het kind onder tranen: Ik geloof, Heere! Kom mijn ongelooft te hulp. 25 En toen Jezus zag dat de menigte samenstroomde, bestrafte Hij de onreine geest ...”

Parallele verslagen in Mattheüs 17:14-21 en Lukas 9:37-42.

We zien hier dat de **discipelen** niet in staat waren deze bezeten jongeling te bevrijden van een boze geest. Hoe kwam het dat zij deze geest niet konden uitwerpen? Blijkbaar door ongelooft, want “alle dingen zijn mogelijk voor wie gelooft”. Maar hoe moeten we dit vers begrijpen? Is het dan waar, zoals charismaten zeggen, zoals Tom de Wal:

“Echt geloof kent geen onmogelijkheden ... Markus 9:23 ... Alles is mogelijk ... Er zijn geen onmogelijkheden in ons leven?”¹

Laten we de context lezen, want veel charismaten rukken woorden uit hun verband en versimpelen de waarheid ervan naar hun persoonlijke willekeur. Dit is zoals iemand terecht definieerde: “simplistisch literalisme”.

“Er zijn geen onmogelijkheden in ons leven?” – dit is onzin.

Maar nu de context:

Eerder, in Markus 6 vinden we de uitzending van **de twaalf**. We zien daar (in vers 13) dat hen blijkbaar werd opgedragen demonen uit te werpen en zieken weer gezond te maken. Meer details over de uitzending van de twaalf en hun opdracht vinden we in het parallelle verslag van Mattheüs 10:1-8:

“En Hij riep Zijn twaalf discipelen bij Zich en gaf hun **macht over de onreine geesten** om die uit te drijven, en om iedere ziekte en elke kwaal te genezen. ... 8 Genees zieken, reinig melaatsen, **wek doden op**, drijf demonen uit ...”.

Dit was **hun** opdracht. Niet de onze. Wij wekken geen doden op. Dit werk moesten **zij** nu in geloof vervullen, maar zij faalden grotelijks.

Terug naar Markus 9 en conclusie

We zien daarom in Markus 9 dat **de discipelen** niet genoeg geloof stelden in hun goddelijke **opdracht**. Zij hadden inderdaad een opdracht **van godswege**, van de Heer Jezus Christus, en ... voor

¹ <https://www.youtube.com/watch?v=Hm6xpcwxJIw&list=PLxunpFplwuAfeY9e0NWEiCWhV2Y9DzL7z&index=3>

God is alles mogelijk! (Markus 10:27). Maar toch hadden zij niet genoeg geloof en werden ze overmand door de omstandigheden. God kon niet werken door hun ongeloof.

Markus 9 is in het bijzonder een aangelegenheid met betrekking tot Jezus' twaalf discipelen en hun specifieke opdracht. Het heeft niet in directe zin te maken met andere gelovigen.

Toch een algemeen principe

Toch merken we zeker wel een **algemeen** principe op – “alle dingen zijn mogelijk voor wie gelooft” – en dat moeten we nader toelichten. Dan hebben we het niet over de twaalf discipelen maar meer in brede zin alle gelovigen, in het bijzonder Israël als geheel, maar ook ons als de Kerk. Daarover lezen we veeleer in Mattheüs 21:18-22 en parallel Markus 11:20-26

Mattheüs 21:18-22: “'s Morgens vroeg, toen Hij terugkeerde naar de stad, kreeg Hij honger. 19 En toen Hij een vijgenboom langs de weg zag, ging Hij ernaartoe en vond er niets aan dan alleen bladeren. Hij zei tegen hem: Laat er aan u geen vrucht meer groeien in eeuwigheid! En de vijgenboom verdorde onmiddellijk. 20 Toen de discipelen dat zagen, verwonderden zij zich en zeiden: Hoe is de vijgenboom zo ineens verdord? 21 Maar Jezus antwoordde en zei tegen hen: Voorwaar, ik zeg u: Als u geloof had en niet twijfelde, zou u niet alleen doen wat er met de vijgenboom is gedaan, maar zelfs als u tegen deze berg zou zeggen: Word opgeheven en in de zee geworpen, dan zou het gebeuren. 22 En alles wat u in het gebed vraagt, in geloof, zult u ontvangen”.

Arno Gaebelein schrijft over dit algemeen principe in zijn bespreking van het Mattheüsevangelie:

“Verwonderd waren de discipelen over de macht van hun Meester, die de vijgenboom verwelken deed, en Hij vestigde hun aandacht op het feit **dat de macht van God klaar staat als antwoord op het geloof**. De samenhang is duidelijk. **Israël** had geen geloof in God, vandaar hun onvruchtbaarheid. Bezaten zij geloof, dan zou alles geheel anders zijn; de macht van God staat dan tot hun beschikking. De berg is het beeld van een hinderpaal. **Elke hinderpaal kan en zal uit de weg geruimd worden als antwoord op het gebed**. Dat er een verwijzing naar **Israël** in deze woorden ligt, is ongetwijfeld waar. De natie was een berg. Door haar ongehoorzaamheid en verwerping van de Heer, was ze een **hinderpaal geworden voor het Evangelie**. Maar door het geloof werd deze berg in de zee, het type van de volkeren, geworpen. Voor het geloof is het Woord altijd kostelijk geweest en zal het altijd blijven. De Overste Leidsman en Voleinder des geloofs spreekt hier: ‘En al wat gij zult begeren in het gebed, gelovende, zult gij ontvangen’. Laten wij deze uitspraak niet begrenzen door de mening van sommigen, als zou ze niet voor ons zijn. **Het zijn woorden voor de kinderen Gods zonder grenzen**. Alle dingen, maar dan ook de drie stappen: dragen in gebed, geloven en ontvangen. Hij, de Koning, die alle macht heeft, spreekt deze woorden. Wij mogen er ons in kinderlijk geloof aan vastklemmen”. (*Zie, uw Koning komt - An Exposition of the Gospel of Matthew*)..

Alles is mogelijk voor God, maar wij moeten in geloof wandelen, overeenkomstig Gods wil. En als we dan bidden en wandelen overeenkomstig Zijn wil, zullen we verhoord worden:

“En dit is de vrijmoedigheid die wij hebben in het toegaan tot God, dat Hij ons verhoort, telkens als wij iets bidden naar Zijn wil” (1 Johannes 5:14).

“Er zijn geen onmogelijkheden in ons leven?” – Sommige dingen komen ons niet toe. Wij moeten wandelen overeenkomstig wat God ons heeft bereid om daarin te wandelen:²

“Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij **daarin** zouden wandelen” (Efeziërs 2:10).

Als we daarin wandelen zal Gods wil door en in ons geschieden. Niet anders. Anders wandelen we naar de eigen werken van Mattheüs 7:21-23.

Bovendien komt het ons dispensationeel niet toe om demonen uit te drijven en vele andere tekengaven die aan en voor Israël werden gegeven, voordat de canon van de Schrift compleet was. Het

² Alle gelovigen hebben hun eigen specifieke opdrachten en gaven. Wat de ene kan doen moet de andere niet kunnen doen. Wij zijn levende stenen met elk onze eigen taken. God heeft onze werken van tevoren bereid.

komt ons niet toe de dwaze werken te verrichten die in de pinkster- en charismatische beweging volop gebeuren. De Heer voorzag deze waanzin in Mattheüs 7:21-23:

“Niet ieder die tegen Mij zegt: Heere, Heere, zal binnengaan in het Koninkrijk der hemelen, maar wie de wil doet van Mijn Vader, Die in de hemelen is. 22 Velen zullen op die dag tegen Mij zeggen: Heere, Heere, hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd, en in Uw Naam **demonen uitgedreven**, en in Uw Naam **veel krachten** gedaan? 23 Dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend; ga weg van Mij, u die de wetteloosheid werkt!”

Charismaten onderscheiden niet de dispensatie waarin de Kerk zich bevindt, de kerkbedeling. Deze dispensatie is die van geloof alleen, zonder ervaringen, tekenen en wonderen (Romeinen 1:17 en Habakuk 2:4). Daar past geen aanschouwen meer bij (2 Korinthiërs 5:7). God heeft voor Zijn Kerk alles onder het geloof besloten – zonder ervaren, zonder tekenen of wonderen. Zie ook Hebreëen 10:38 en het principe in Johannes 20:29.

Lees hierbij:

- Over Tom de Wal: <http://www.toetsalles.nl/pdf/dewal.ha.pdf>
- Over de dispensaties of bedelingen: <http://www.verhoevenmarc.be/#Bedelingen>
- Over pinksters/charismaten: <http://www.verhoevenmarc.be/#Pinkster>
- Over wonderen: <http://www.verhoevenmarc.be/index.htm#wonderen>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm